

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.723 van 17 december 1998
in de zaak A. 65.318/X-6508.**

In zake : de gemeente KLUISBERGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te 3510 HASSELT,
Diestersteeweg 198-200

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. VANDECASTEELE en R. BACKAERT,
kantoor houdende te 8530 HARELBEKE,
Noordstraat 7.

tussenkomen partij :

de v.z.w. Home Sint-Franciscus,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DEN NOORTGATE,
kantoor houdende te 9700 OUDENAARDE,
Bourgondiëstraat 8, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Kluisbergen op 28 augustus 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 19 juni 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van het beroep dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen heeft ingesteld tegen de beslissing van 2 september 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Home Sint-Franciscus de bouwvergunning werd verleend voor het bouwen van 30 serviceflats aan het Kwaremontplein nr. 41 te Kluisbergen, "volgens ingediend plan mits het weglaten van het blok 1 uit het programma";

Gelet op het arrest nr. 59.999 van 11 juni 1996 waarbij het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. Home Sint-Franciscus in het administratief kort geding wordt ingewilligd en waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gelet op het arrest nr. 74.993 van 8 juli 1998 waarbij de debatten worden heropend;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat R. BACKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat J. VAN DEN NOORTGATE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de zaak in beraad werd genomen op 18 november 1998; dat de brief die de tussenkomende partij op 25 november 1998 aan de Raad van State heeft toegestuurd uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de gemeenteraad van de gemeente Kluisbergen in zittingen van 27 november 1997 en 26 maart 1998 heeft beslist tot de afstand van het

geding; dat uit de notulen van de vermelde gemeenteraadszittingen blijkt dat de raadsleden P. BILAU en M. MESSIAEN aan de bedoelde beraadslagingen hebben deelgenomen; dat telkens met 9 stemmen voor en 8 stemmen tegen werd beslist tot de afstand; dat uit de notulen tevens blijkt dat eerstgenoemde directeur is van het Home Sint-Franciscus en dat laatstgenoemde onbezoldigd bestuurder is van de v.z.w. Home Sint-Franciscus, een parochiale vereniging aan wie de bestreden bouwvergunning werd verleend; dat de v.z.w. Home Sint-Franciscus tussenkomende partij is terzake; dat de beide genoemde raadsleden oprichtende leden zijn van de bedoelde vereniging;

Overwegende dat artikel 92 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt :

"Het is elk gemeenteraadslid en de burgemeester verboden :

1°. tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als gecastigde, voor of na zijn verkiezing, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben.

(...)"

Overwegende dat onder het bij de aangehaalde wetsbepaling bedoelde rechtstreeks belang moet worden verstaan alle belangen waarvan het gemeenteraadslid niet met redelijke zekerheid kan worden geacht voldoende afstand te kunnen nemen om de belangen van zijn gemeentebestuur voorrang te verlenen boven zijn persoonlijke belangen;

Overwegende dat de tussenkomende partij, de vereniging zonder winstoogmerk Home Sint-Franciscus, onmiskenbaar een belang heeft bij de afstand van de vordering tot vernietiging die het college van burgemeester en schepenen met machtiging van de gemeenteraad heeft ingesteld tegen de bouwvergunning die haar

door de minister werd verleend voor de oprichting van 30 serviceflats in vijf blokken, zijnde, wat zij in de briefwisseling noemt, een essentieel project van regionaal belang; dat niet kan worden aangenomen dat de heer P. BILAU, die èn orgaan is van de tussenkomen- de partij, èn gemeenteraadslid van de verzoekende partij op objectieve wijze kan oordelen over het al dan niet handhaven van deze bij de Raad van State aanhangig gemaakte vordering; dat hij immers in zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid enkel in het gemeentelijk belang, in voorkomend geval tegen het belang van de tussenkomen- de partij, dient te beslissen, terwijl hij in zijn hoedanigheid van beheerder van de vereniging die de bouwvergunning heeft verkregen, moet beslissen in het enkele belang van die vereniging; dat evenmin kan worden aangenomen dat gemeenteraadslid M. MESSIAEN zou stemmen tegen het indienen van de afstand van een vordering tot vernietiging die de vergunning betreft van een belang- rijke uitbreiding van het rusthuis waarvan hij de directeur is; dat terzake geen van beide gemeenteraads- leden getuigen van de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid; dat zij om het vertrouwen van de inwoners in de gemeentelijke instellingen niet te schenden, zich hadden dienen te onthouden van deelname aan de beraadslaging en de stemming over de afstand van het ingediende annulatieberoep;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat op het ogenblik dat over de afstand werd beslist de gemeenteraad niet geldig was samengesteld; dat de schending van artikel 92, 1°, van de Nieuwe Gemeentewet ambtshalve moet worden vastgesteld; dat de gevraagde afstand van het geding niet wordt ingewilligd;

Overwegende dat de bestreden beslissing overweegt dat de aanvraag betrekking heeft op de oprich- ting van 30 serviceflats als uitbreiding van een be- staand, vergund bejaardentehuis "Home Sint-Franciscus

vzw" te Kluisbergen-Kwaremont, dat Kwaremont een gehucht is van Kluisbergen en paalt ten oosten aan de gewestweg nr. 36 Ronse-Kortrijk, dat de bouwaanvraag voor de serviceflats is opgevat in vijf vrijstaande gebouwen met telkens 6 flats per blok, dat de vrijstaande blokken onderling door een beglaasde doorgang met elkaar verbonden zijn, dat er eveneens een verbindingsgalerij is naar het bestaande hoofdgebouw, dat de gevraagde nieuwbouw telkens uit één bouwlaag bestaat en het bestaande bejaardentehuis drie bouwlagen heeft, dat de bebouwde oppervlakte voor de blokken 1 en 5 per blok 340 m² bedraagt, en 350 m² voor de blokken 2, 3 en 4, de verbindingsgangen daarin niet begrepen, dat tussen de blokken telkens een tussenafstand is van 8 m tot 10 m, dat als materialen voor de gevels handvormsteen "Heidebloem" wordt voorzien, waarmee ook het bestaande bejaardentehuis is uitgevoerd, dat de dakbedekking donkerbruin is, dat het schrijnwerk in wit aluminium is, dat de aanvraag volgens het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, gelegen is in het woonuitbreidingsgebied, dat er voor het gebied geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch een algemeen plan van aanleg bestaat, dat de bestaande gebouwen van het bejaardentehuis zijn gelegen aan de Schildersstraat en het Kwaremontplein, dat het bouwterrein wordt begrensd aan de oostzijde door het bestaande bejaardentehuis, aan de noordoostzijde door de Ommegangstraat, aan de noordwestzijde door de achterzijde van de bebouwde percelen die ten zuiden palen aan het Kwaremontplein en aan de zuidzijde door de Ronsebaan (gewestweg nr. 36), dat het bestreden besluit voorts overweegt : "het gemeenschappelijk oprichten van woongelegenheden die een gemeenschappelijke werf hebben, met elkaar verbonden zijn en deel uitmaken van één en hetzelfde projekt, te beschouwen zijn als groepswoningbouw"; dat de bestreden beslissing vervolgens het advies en de nota van 19 maart 1993 van de administratie bevoegd inzake monumenten en landschappen van het

bestuur van monumenten en landschappen vermeldt en in dat verband stelt dat "aldus dient besloten dat er vanuit het oogpunt Monumenten en Landschappen geen bezwaar wordt aangevoerd tegen de aanvraag"; dat de bestreden beslissing vervolgens overweegt dat "geen afdwingbare rechtskracht kan worden toegekend" aan de richtlijn van 22 september 1992 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden gekend onder nr. R01/RL/N41/BD welke onder meer bepaalt dat prioriteit dient te worden gegeven aan bouwmogelijkheden in woongebieden, dat woonuitbreidingsgebieden reservegebieden zijn die slechts voor realisatie in aanmerking komen na de verwezenlijking van de woongebieden en dat woonuitbreidingsgebieden op binnenliggende gronden niet voor bebouwing kunnen vrijgegeven worden tenzij de noodzaak tot aansnijden wordt verantwoord door een kwantitatieve en kwalitatieve woonbehoeftenstudie op gemeentelijk niveau en deze studie onder meer zal moeten aangeven dat er een behoefte is vanuit de gemeente; dat het besluit vervolgens overweegt dat voor de bouwaanvraag een voorafgaande ministeriële vergunning tot het gesubsidieerd bouwen van het geplande aantal service-flats blijkt te zijn verleend, zodat zij kadert in het gewestelijke bejaardenzorgbeleid en voldoet aan een behoefte in de regio; dat, met betrekking tot de ruimtelijke ordening, het bestreden besluit stelt "dat het woonuitbreidingsgebied, zoals het op het gewestplan Oudenaarde werd bekrachtigd bij koninklijk besluit, reeds ab initio was aangetast" en "aangesneden" door op het ogenblik van de vaststelling van het gewestplan bestaande woningen en door "het volumineuze oude kloostergebouw dat werd omgevormd tot bejaardentehuis en dat nog werd uitgebreid met een nog volumineuzer nieuwbouw tot een bejaardeninstelling met 60 bedden", en "dat het gebied reeds was aangesneden aan de noordzijde evenals in het midden aan de oostzijde, dat enkel de zuidelijke helft nog kan worden aanzien als onaangesneden"; dat tenslotte het bestreden besluit

overweegt dat eerder bij de gemeente een bouwaanvraag werd ingediend voor de oprichting van 30 serviceflats in 5 afzonderlijke blokken van telkens 6 serviceflats, dat in het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar van 29 april 1993 een voorwaarde werd gesteld, namelijk de schrapping van blok 1, teneinde meer mogelijkheden te creëren om de parking in te kleden in een volwaardige groenaanleg, dat de minister dan ook de voorwaarde kan opleggen die reeds in het advies van de gemachtigde ambtenaar was voorzien en het niet een ontwerp betreft dat gewijzigd werd nadat het college van burgemeester en schepenen zich erover had uitgesproken;

Overwegende dat de verwerende partij het belang bij de vernietiging betwist; dat de verwerende partij aanvoert dat de gemeente de afgifte van de bouwvergunning had kunnen beletten indien zijzelf eerder een beslissing had genomen over de ordening van het woonuitbreidingsgebied door de opmaak van een bijzonder plan van aanleg en dat de gemeente een stedenbouwkundig attest heeft uitgereikt voor een gelijkaardig bouwontwerp op 8 juli 1991 en voor een woning in hetzelfde woonuitbreidingsgebied op 23 maart 1994;

Overwegende dat de tussenkomende partij van haar kant aanvoert dat "de gemeente elk wettig belang bij de procedure tot nietigverklaring (heeft) verloren, gelet op het feit dat zij inderdaad op 10.07.1991 (met hetzelfde samengesteld bestuur) aan verzoekster tot tussenkomst een stedenbouwkundig attest afleverde, waarbij zij haar principieel akkoord betuigde met het ontwerp aangaande eenzelfde bouwproject";

Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord repliceert :

"(...);

Het niet (eerder) benutten van de mogelijkheid om bvb. door middel van een plan van aanleg de ordening van een gebied te bepalen heeft niet als onvermijdelijk gevolg dat de verzoekster als vergunningverlenende overheid zonder meer moet instemmen met eender welke bouwaanvraag of dat verzoekster hierdoor haar bevoegdheid zou verloren hebben om een concrete bouwaanvraag te weigeren of een ministeriële vergunning aan te vechten welke een hypotheek legt op iedere toekomstige ordening van het gebied, ook indien er in concreto nog geen ordening is of was uitgewerkt.

Het is immers deze hypothekering van iedere toekomstige ordening -de bestreden bouwvergunning snijdt op determinerende wijze het woonuitbreidingsgebied aan- welke voor gevolg heeft dat verzoekster wordt verhinderd haar wettelijke prerogatieven uit te oefenen en waarin dan ook het belang van verzoekster gelegen is.

Verweerster beroept zich ten onrechte op een stedenbouwkundig attest van 1991 : ten eerste is dit attest vervallen en kan verder geen rechten doen ontstaan, bovendien werd dit attest afgeleverd ingevolge een principesaanvraag welke essentieel verschillend is van een gedetailleerd uitgewerkte bouwaanvraag, een gunstig stedenbouwkundig attest geeft niet automatisch recht op een bouwvergunning en indien het vorige bestuur van verzoekster daarin een niet-verbindende, niet-afdwingbare en bovendien een niet met administratief beroep bestrijdbare mening te kennen heeft gegeven betekent dit niet dat de huidige visie van verzoekster daar niet zou mogen van afwijken.

Evenmin is de verwijzing dienstig naar het stedenbouwkundig attest van 23 maart 1994 voor het afbreken en vervangen van een 60 jaar oude woning aan de hoek Kwaremontplein - Ronsebaan : indien dit attest stelt dat de ordening gekend is door de feitelijke toestand slaat dit standpunt uitsluitend en alleen op de toestand van de betrokken kavel en niet op het overige deel van het woonuitbreidingsgebied dat een open ruimte vormt";

Overwegende dat de tussenkomende partij in de laatste memorie aanvoert dat uit de adviezen die de gemachtigde ambtenaar en de commissie van wijzen over de aanvraag hebben uitgebracht, blijkt dat het onjuist is te stellen dat de bestreden vergunning het woonuitbreidingsgebied "op determinerende wijze" zou aansnijden en dat de gemeente nalatig is geweest door geen belangstelling te hebben getoond voor de ordening van

het gebied, dat de gemeente zelf de inplantingsplaats van het bouwwerk heeft voorgesteld;

Overwegende dat volgens artikel 5, 1.1., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewest-plannen en gewestplannen, de woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd zijn voor groepswooningbouw zolang de bevoegde overheid over de ordening van het gebied niet heeft beslist, en zolang, volgens het geval, ofwel die overheid geen besluit tot vastlegging van de uitgaven voor de voorzieningen heeft genomen, ofwel omtrent deze voorzieningen geen met waarborgen omklede verbintenis is aangegaan met de promotor;

Overwegende dat uit de aangehaalde bepaling niet blijkt dat de gemeente het gemeentelijk grondgebied dat op het gewestplan als woonuitbreidingsgebied is aangeduid niet onaangeroerd zou mogen laten en dat de gemeente zou verplicht zijn over de ordening van het woonuitbreidingsgebied een beslissing te nemen; dat, integendeel, de bepaling het geval regelt dat over de ordening nog niet is beslist; dat voorts het door de verzoekende partij uitgereikte stedenbouwkundig attest dateert van 1991, de waarde heeft van een loutere inlichting, overigens vervallen was en hoe dan ook de gemeente niet bindt, zelfs niet in de hypothese dat de samenstelling van het bestuur inmiddels niet gewijzigd is; dat tenslotte een gunstig stedenbouwkundig attest of zelfs de vergunning voor een woning aan de zijkant van het woonuitbreidingsgebied, gesteld dat zij rechtmatig werden verleend, bezwaarlijk kunnen worden vergeleken met de thans bestreden vergunning voor de bouw van 4 blokken met elk een aantal serviceflats met verbindingsgalerijen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in een derde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en van het redelijkheidsbeginsel; dat de verzoekende partij vooreerst erop wijst dat de vergunde constructie is gelegen in het gezichtsveld van het bij ministerieel besluit van 20 april 1982 beschermd dorpsgezicht Kwaremont en binnen het gezichtsveld van bij besluit van de Vlaamse regering van 20 april 1982 beschermde monumenten, met name de Sint-Amanduskerk, de "Kerkhofmuur" en het "huis Ommegangstraat nr. 3"; dat zij voorts stelt :

"Verzoekster is dus van oordeel dat de inplanting van het vergunde omvangrijke complex, dat door de onderlinge verbindingen hoe dan ook als buitenproportioneel overkomt, niet bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving die bepaald wordt door haar bijzonder karakter van kleinschaligheid en haar beschermd dorpsgezicht en monumenten.

Het gaat niet op te verwijzen naar het 'volumineuze' van het vroegere kloostergebouw of van het bejaardenhome; deze gebouwen ontsieren inderdaad reeds het unieke uitzicht en de bijzondere eigenheid van de Kwaremont, om hieruit te besluiten dat het kwaad reeds zou geschied zijn en dat verdere bescherming of respect voor dit uniek dorpsgezicht daarom zinloos zou worden.

Het vergunde project is bovendien niet verenigbaar met de landelijke, rustige en pitoresque omgeving van de Kwaremont (...);

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"(...)

M.a.w. door zo te stellen wordt het aan de Raad van State ter appreciatie overgelegd of het complex al dan niet bestaanbaar is met de omgeving of het complex al dan niet in strijd is met de goede plaatselijke ordening.

De Raad van State heeft dienaangaande een marginale appreciatiebevoegdheid. Zij kan zich niet in de plaats stellen van de beslissende overheid doch enkel oordelen of er niet kennelijk onredelijk werd beslist.

In het schorsingsarrest wordt niettemin aangenomen dat de bestreden beslissing 'op het eerste gezicht' geen enkele overweging bevat m.b.t. de vraag of een constructie van de aard en de omvang zoals beschreven wel kadert in de omgeving, met haar specifieke in het middel beschreven kenmerken en karakter.

(...)

Dat de gemachtigde ambtenaar zich in zijn gunstig advies dd. 29.4.93 uitvoerig uitsprak over de goede plaatselijke ordening, welk advies uitdrukkelijk werd overgenomen en beaamd in het vergunningsbesluit van de Bestendige Deputatie dd. 2.9.94 (lees 2.9.93) (...).

Dat de Bestendige Deputatie alle argumenten van de partijen pro en contra puntsgewijze heeft overlopen om tenslotte te oordelen dat de inplanting van de gebouwen genomen is conform de suggesties van de gemeente, dat uit stedenbouwkundig oogpunt de voorgestelde laagbouw aansluit bij de 4 bestaande woningen. Dat er sprake is van de inkleding van de parking in een volwaardige groenaanleg ... Dit zijn overwegingen die de goede plaatselijke orde betreffen en de bestaanbaarheid met de omgeving.

Dat in het bestreden Ministerieel Besluit wordt beslist dat het besluit van de Bestendige Deputatie van 2 september 1993 haar rechtskracht herneemt.

Dat verweerster verder aanvoert dat de inplanting en de vormgeving van het specifieke project voorwerp uitmaakte van het advies van het Bestuur Monumenten en Landschappen dd. 19 maart 1993 dat uitdrukkelijk in de motivering van het bestreden besluit werd opgenomen en er aldus deel van uitmaakt. (p. 3) Verweerster verwijst naar de nota van zelfde datum van het Bestuur van Monumenten en Landschappen opgenomen op p. 4 van het bestreden besluit.

(...)

Tevens opgenomen in het bestreden besluit is het advies van het Bestuur van Monumenten en Landschappen dd. 1.2.94 (p. 5) :

(...)

In het bestreden besluit werd o.m. rekening gehouden met het feit dat verzoekster zelf voordien oordeelde in het stedenbouwkundig attest nr. 2 dd. 23.3.94 dat het heroptrekken van een woning op het perceel gelegen op de hoek Kwaremontplein en

Ronsebaan qua functie en vormgeving in evenwicht is met de bestaande bebouwing en dat verzoekster dd. 8.7.91 eenzelfde project gunstig adviseerde, waarbij zij dus zelf oordeelde dat de aard en de omvang van het project kaderde in de omgeving.

In het bestreden besluit wordt het project zeer goed gesitueerd t.a.v. de bestaande toestand : hetzij t.a.v. het bejaardentehuis, de bestrating en bebouwing in oostelijke, westelijke, zuidelijke en noordelijke richting. De feitelijke ligging van het ganse project wordt in ogenschouw genomen.

De inplanting van het project kwam andermaal aan de orde bij de discussie over het al dan niet aangesneden karakter van het woongebied.

Deze overwegingen nopens de specifieke inplanting en de vormgeving, rekening houdende met de in de omgeving bestaande bebouwing, beantwoorden aan de vereiste van art. 45 van de Stedenbouwwet nopens de motivering aangaande de goede plaatselijke ordening.

Het buitenproportioneel karakter van het complex wordt vanzelfsprekend weerlegd doordat de 24 serviceflats slechts uit één bouwlaag bestaan, en door de beschrijving van de te gebruiken materialen als handvormsteen 'Heidebloen', dakbedekking in donkerbruine kleur, dorpels in hardsteen en goten in zink zodat het bouwproject in het landschap zal ingebouwd zijn";

Overwegende dat de tussenkomende partij de stelling van de verwerende partij bijvalt;

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij opwerpt, de verzoekende partij aan de Raad van State niet vraagt de beoordeling van de bouw-aanvraag over te doen; dat in het middel wordt aangevoerd dat de vergunningverlenende overheid de haar bij artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw gegeven beoordelingsbevoegdheid niet naar behoren heeft uitgeoefend, meer zelfs, in het geheel niet heeft uitgeoefend; dat het middel een rechtsmiddel is; dat het ontvankelijk is;

Overwegende dat de overwegingen van de bestreden beslissing hierboven werden weergegeven; dat een eerste reeks overwegingen betrekking heeft op de

beschrijving van de bouwaanvraag; dat voorst de ligging van het bouwterrein wordt beschreven; dat de bestreden beslissing dan de bouwaanvraag kwalificeert als groeps-woningbouw en vaststelt dat het woonuitbreidingsgebied reeds is "aangetast" en "aangesneden" door woningen; dat de bestreden beslissing geen enkele overweging bevat met betrekking tot de vraag of een constructie van de aard en de omvang zoals beschreven in het bestreden besluit wel kadert in de omgeving, met haar specifieke in het middel beschreven kenmerken en karakter; dat de in artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw besloten en op de vergunningverlenende overheid rustende verplichting zich een opvatting te vormen over de goede plaatselijke ordening alvorens een bouwvergunning te verlenen, werd geschonden;

Overwegende dat in hun verweer de verwerende partij en de tussenkomende partij hiertegen inbrengen dat de gemachtigde ambtenaar zich over de goede plaatselijke ordening heeft uitgesproken in zijn advies van 29 april 1993, hetgeen werd overgenomen in het besluit van 2 september 1993 van de bestendige deputatie, dat laatstbedoeld besluit overwegingen bevat over de goede plaatselijke ordening, dat in het bestreden besluit wordt beslist dat het besluit van de bestendige deputatie zijn rechtskracht herneemt, dat in het bestreden besluit adviezen van het bestuur van Monumenten en Landschappen zijn opgenomen waarin de inplanting en de vormgeving werden besproken en dat het bestreden besluit rekening heeft gehouden met de standpunten die de verzoekende partij heeft ingenomen;

Overwegende dat het bestreden besluit is vastgesteld ingevolge het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 2 september 1993 waarbij

de vergunning werd verleend; dat het bestreden besluit het beroep van het college van burgemeester en schepenen verwerpt en vaststelt dat op grond van de aangehaalde overwegingen de aanvraag voor vergunning vatbaar is en dat dienvolgens het vergunningsbesluit van de bestendige deputatie zijn rechtskracht herneemt; dat uit het bepaalde van het bestreden besluit niet blijkt en evenmin volgt dat laatstbedoeld besluit zou worden gedragen door de overwegingen van de beslissing van de bestendige deputatie; dat voorts het bestreden besluit uit de adviezen van het bestuur Monumenten en Landschappen die het aanhaalt, concludeert "dat aldus dient besloten dat er uit het oogpunt Monumenten en Landschappen geen bezwaar wordt aangevoerd"; dat uit deze vaststelling van het bestreden besluit dat het genoemde bestuur geen bezwaar heeft, bezwaarlijk kan worden afgeleid dat de minister zich een oordeel heeft gevormd over de aanleg van de plaats; dat, in tegenstelling tot wat wordt aangevoerd, het bestreden besluit niet berust op het stedenbouwkundig attest dat de verzoekende partij heeft uitgereikt op 8 juli 1991; dat het bestreden besluit integendeel overweegt dat de gemeente erop wijst dat zij een andersluidend standpunt inneemt; dat tenslotte een loutere beschrijving van de aanvraag en van zijn inplanting bezwaarlijk kan worden aangemerkt als een beoordeling van de goede aanleg van de plaats;

Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt niet toegewezen.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 19 juni 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende verwerping van het beroep dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen heeft ingesteld tegen de beslissing van 2 september 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de v.z.w. Home Sint-Franciscus de bouwvergunning werd verleend voor het bouwen van 30 serviceflats aan het Kwaremontplein nr. 41 te Kluisbergen, "volgens ingediend plan mits het weglaten van het blok 1 uit het programma".

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien december
1900 achtennegtig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter, voorzitter,
de HH. D. VERBIEST, kamervoorzitter,
A. BEIRLAEN, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.